

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.193 van 15 december 1997
in de zaak A. 48.863/IX-403.**

In zake : Ferdinand ONGENA,
wonende te MECHELEN,
Prinsenstraat 45

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ferdinand
ONGENA op 30 oktober 1992 heeft ingediend om de vernie-
tiging te vorderen van :

- "- de 'weigering' door de Dienst Personeel van de
Generale Staf van zijn aanvraag tot vrijwillige
encadreringsprestatie (VEP), ingediend op
6 februari 1992;
- de 'beslissing' van het 'hoger echelon' om de
aanwerving op te schorten vanaf 1 juli 1993";

Gelet op het arrest nr. 41.372 van
14 december 1992 waarbij de schorsing van de tenuitvoer-
legging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "definitieve memorie van wederant-
woord";

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Majoor R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker wordt op 27 juni 1980 benoemd tot de graad van kapitein-commandant van administratie. Hij is werkzaam bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (Divisie Begroting - Sectie Financiën in BRD, Ossendorf (Köln)).

1.2. Krachtens artikel 1, 5°, van het besluit van de Regent van 6 februari 1950 betreffende het op rust-

pensioen stellen der officieren van het leger en van de luchtmacht, zal verzoeker op rustpensioen worden gesteld op het einde van het trimester tijdens hetwelk hij de leeftijd van 51 jaar bereikt, d.w.z. op 1 januari 1994.

1.3. Op 6 februari 1992 dient verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een vrijwillige encadreringsprestatie voor de duur van één jaar.

1.4. Op 13 februari 1992 en 4 maart 1992 worden door de korpscommandant en het "tweede echelon" ter zake gunstige adviezen gegeven in de volgende bewoordingen :

"Gezien zijn wijze van dienen, is betrokkene geschikt om een VEP te volbrengen in het kader van de RO : uitmuntend. Hij is lichamelijk, moreel en professioneel geschikt om de functie van zijn hogere graad uit te oefenen in het kader van de RO".

In een "beslissing van JSP-A/011", ondertekend door commandant J. VAN DEN HOVE van de Divisie Personeel van de Generale Staf, wordt er "akte genomen". Verzoeker ondertekent op 1 juli 1992 voor kennisneming.

1.5. Uit de "beleidsbrief" van 3 juli 1992 van de Minister van Landsverdediging blijkt dat het personeelsbestand aanzienlijk dient te worden verminderd.

1.6. Met een "bericht - message" van 7 augustus 1992 van de Generale Staf van de Krijgsmacht, Divisie Personeel (JSP-A/0), wordt aan verschillende eenheden, waaronder deze van verzoeker, met betrekking tot de vrijwillige encadreringsprestaties voor officieren het volgende medegedeeld :

- "1. Vanaf 1 juli 1993 wordt de rekrutering van de reserveofficieren, afkomstig uit het beroeps- of aanvullingskader, die in de voorwaarden zijn om een VEP te volbrengen (initiële prestatie of verlenging) opgeschort.
2. De aanvragen die in toepassing van de richtlijnen in ref reeds aan JSP-A/0 werden overgemaakt, zullen dus zonder gevolg blijven".

Dit is de tweede door verzoeker bestreden handeling.

1.7. Op 11 augustus 1992 zendt de Divisie Personeel het volgende "advies van JSP-A/011", ondertekend door commandant J. VAN DEN HOVE, aan de eenheid van verzoeker met betrekking tot de aanvraag van verzoeker voor een vrijwillige encadreringsprestatie :

"Bij beslissing van de Hogere Ech wordt de aanwerving opgeschort vanaf 1 juli 1993".

Verzoeker ondertekent dit "advies" op 2 september 1992 voor kennisneming.

Dit is de eerste door verzoeker bestreden handeling.

1.8. Op 9 oktober 1992 vraagt verzoeker om in vrijwillige mobiliteit geplaatst te worden in een ministerieel departement, gemeenschapsdepartement of een instelling van openbaar nut. Hij stelt in zijn aanvraag dat door de opschorting van de aanwerving vanaf 1 juli 1993 zijn aanvraag tot vrijwillige encadreringsprestatie geweigerd is en de vrijwillige mobiliteit een toekomstperspectief kan bieden.

Op 12 oktober 1992 adviseert de korpscommandant van verzoeker gunstig met betrekking tot het verzoek om vrijwillige mobiliteit.

1.9. Met een nota van 21 oktober 1992 zendt de chef van de Generale Staf, per order generaal-majoor VERVERKEN van de Divisie Personeel, aan de Minister van Landsverdediging een voorstel met betrekking tot het aantal vacant te verklaren plaatsen voor vrijwillige encadreringsprestaties gedurende de periode juli 1993 - juni 1994. De Divisie Personeel adviseert, onder meer, geen plaatsen vacant te verklaren voor het personeel afkomstig uit het actief kader gelet op de in het

vooruitzicht gestelde hervormingen (vermindering van het personeelsbestand van de krijgsmacht).

1.10. Op 28 oktober 1992 gaat de Minister van Landsverdediging akkoord met het gedane voorstel en beslist hij geen enkele plaats vacant te verklaren.

Dit is de derde handeling die verzoeker in zijn "definitieve" memorie van wederantwoord bestrijdt.

1.11. Op 30 oktober 1992 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in.

1.12. Op 24 november 1992 adviseert de Stafchef van de Landmacht gunstig met betrekking tot het verzoek om vrijwillige mobiliteit.

1.13. Bij arrest nr. 41.372 van 14 december 1992 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging omdat de eerste en tweede bestreden handeling niet griefhoudend zijn zodat ze niet voor vernietiging en schorsing vatbaar zijn.

1.14. Bij koninklijk besluit nr. 28.525 van 1 juni 1993 wordt, onder meer, verzoeker, met toepassing van artikel 3, littera A, 4°, der samengeordende wetten op de militaire pensioenen, op pensioen gesteld op 1 januari 1994. Dit koninklijk besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 juli 1993.

1.15. Met een bericht van 23 december 1993 meldt de Divisie Personeel dat de kandidatuur van verzoeker voor vrijwillige mobiliteit werd aanvaard en dat hij zal gebezigd worden in een functie van bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid vanaf 29 december 1993.

1.16. Bij besluit van 31 december 1993, ondertekend door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en door de Minister van Landsverdediging, wordt verzoeker, in toepassing van de bepalingen betreffende de vrijwillige mobiliteit, gebezigd als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid (artikel 1). Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 31 december 1993 (artikel 2).

1.17. Met een nota van 4 januari 1994 wijst de Divisie Personeel erop dat verzoeker, die met toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 26 van 29 juni 1967 een functie van bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid bekleedt, op 1 januari 1994 de leeftijd bereikt van oppensioenstelling overeenkomstig de samengeordende wetten op de militaire pensioenen. Er wordt aan toegevoegd dat verzoeker krachtens artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit nr. 26 van 29 juni 1967 op zijn aanvraag in zijn dienst gehandhaafd kan blijven boven die leeftijd en ten laatste tot hij de leeftijd van vijfenzestig jaar heeft bereikt. Verzoeker wordt uitgenodigd een aanvraag in te dienen.

1.18. Bij ministerieel besluit van 9 februari 1994 wordt verzoeker door de Minister van Landsverdediging de toelating verleend om te dienen boven de normale leeftijd van oppensioenstelling en ten hoogste tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.

1.19. Bij koninklijk besluit nr. 303 van 1 april 1994 worden de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 28.525 van 1 juni 1993 opgeheven betreffende verzoeker. In de aanhef van dit koninklijk besluit van 1 april 1994 wordt, onder meer, gesteld :

"Aangezien de hieronder vermelde aanvullingsofficier onderworpen wordt aan de mobiliteitsregeling in plaats van te worden gepensioneerd wegens leeftijdsgrens op 1 januari 1994".

In de aanhef wordt verder verwezen naar artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit nr. 26 van 29 juni 1967 betreffende de mobiliteit der leden van de krijgsmacht, en naar artikel 38 van het koninklijk besluit van 13 november 1967 betreffende de mobiliteit der leden van de krijgsmacht.

Dit koninklijk besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 mei 1994;

2. Over de uitbreiding van het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat verzoeker op 8 april 1993 een tweede, "definitieve" memorie van wederantwoord heeft toegestuurd; dat hij hierin zijn eerste memorie van wederantwoord bevestigt en erom verzoekt het voorwerp van zijn verzoekschrift uit te breiden; dat hij als derde bestreden handeling aanduidt :

"Beslissingen van 28 oktober 1992 van de Minister van Landsverdediging om enerzijds geen VEP-aanvragen in te willigen en anderzijds de VEP-aanvraag van verzoeker F. ONGENA op (impliciete ?) wijze niet in te willigen";

dat hij in de "definitieve" memorie van wederantwoord drie nieuwe middelen aanvoert, die betrekking hebben op de derde bestreden beslissing;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging van de oorspronkelijke bestreden beslissingen; dat zij stelt :

"Er is in casu immers niet voldaan aan de door J. SALMON geciteerde voorwaarden opdat een 'belang' aanwezig zou zijn (J. SALMON, 'Conseil d'Etat - Contentieux de l'annulation - Bruylant, 1987, blz. 134) :

- De bestreden akten schaden verzoeker niet (zie onontvankelijkheid ratione materiae).
- De verzoeker kan uit de annulatie geen enkel voordeel putten. De Minister van Landsverdediging heeft immers op 28 oktober 1992 beslist om geen enkele plaats vakant te verklaren (stuk 4). Er kan bijgevolg nooit aan verzoekers vraag worden voldaan, om een vrijwillige encadreringsprestatie te volbrengen";

3.2. Overwegende dat verzoeker hierop repliceert :

"Hierop dient gezegd dat de bestreden akten met haar directe rechtsgevolgen (klassering zonder gevolg van mijn aanvraag op basis van een beslissing genomen door een onbevoegde autoriteit) wel degelijk schade veroorzaakt die ik voldoende heb aangetoond in mijn verzoekschrift tot vernietiging.

Uit het administratief dossier blijkt dat mijn verzoekschrift tot annulatie ingediend werd op een ogenblik (30 oktober 1992); dat de beslissing 'geen plaatsen te openen' voor mij onbekend was en ik hiervan op 30 oktober 92 onmogelijk op de hoogte kon zijn.

Twee belangrijke opmerkingen daaromtrent :

- enerzijds stelt art. 7, al. 3, van het KB van 2 december 1991 uitdrukkelijk dat de minister het aantal plaatsen opent voor 15 oktober op voorstel van de Generale Staf.

Hieruit blijkt dat de Generale Staf niet bevoegd is enige beslissing te nemen (ook niet te beslissen dat mijn dossier zonder gevolg zal blijven) vooraleer de Heer Minister de beslissing genomen heeft.

- anderzijds meen ik te moeten wijzen op het eigenaardig karakter van deze beslissing ratione temporis. Het bericht - nl. akte 2 - heeft immers bij de terugkeer van vakantie veel vragen omtrent de rechtsgeldigheid uitgelokt wegens zijn onbillijk

karakter. Dat in extremis en a posteriori de beslissingen bevestigd zijn geworden door de Minister is betreurenswaardig.

Ik stip daaromtrent ook aan dat de niet ontvanke-lijkheid van mijn verzoekschrift zou leiden tot de bizarre situatie dat een voorbereidende handeling reeds een beslissing kan zijn vooraleer de bevoegde autoriteit ze heeft genomen";

3.3.1. Overwegende dat, na het wisselen van de memories van antwoord en wederantwoord de verwerende partij een aantal nieuwe stukken mededeelt waaruit blijkt, ten eerste, dat verzoeker op eigen verzoek, met ingang van 31 december 1993, in toepassing van de bepalingen betreffende de vrijwillige mobiliteit gebezigd wordt als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en, ten tweede, dat aan verzoeker de toelating wordt verleend om te dienen boven de normale leeftijd van oppensioenstelling en ten hoogste tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, dit is tot in 2007; dat het bevoegde lid van het auditoraat daarop met een brief van 11 maart 1997 aan verzoeker dan ook gevraagd heeft te willen mededelen of hij nog belang en/of belangstelling heeft bij de verdere behandeling van zijn zaak en welke de redenen zijn op grond waarvan hij dit belang aanwezig acht; dat verzoeker met een aangetekend schrijven van 28 maart 1997 de redenen uiteengezet heeft waarom hij meent dat zijn belang in deze zaak voorhanden blijft; dat hij stelt wat volgt :

"Vooreerst verwijs ik naar de uiteenzetting van Auditeur E. LANCKSWEERDT (Administratief kortgeding, 1993, n° 220) :

'Meermaals overwoog de Raad van State dat het inderdaad zo is dat naarmate de tijd vordert het steeds moeilijker wordt om een annulatiearrest naar behoren uit te voeren, doch indien de Raad met zulk een algemene waarheid rekening zou houden voor het voorhanden achten van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zou hij alle of ongeveer alle vorderingen tot schorsing die aan de overige daartoe gestelde vereisten voldoen, moeten toewijzen, wat niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest'.

Als verzoeker dien ik derhalve met vertrouwen de behandeling van mijn zaak af te wachten maar het loutere tijdsverloop kan uiteraard niet leiden tot het ontberen van een arrest ten gronde, hetgeen inderdaad een zeer ernstig nadeel is.

Om deze redenen meen ik reeds mijn verzoek tot behandeling ten gronde te kunnen blijven ondersteunen.

Tweedens ben ik zo vrij u te wijzen op de volgende concrete gegevens. In geval van een vrijwillige encadreringsprestatie, zou ik in principe verder gediend hebben als officier bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland gedurende drie jaar met het aanhouden van minstens volgende voordelen :

- a. verwijderingsvergoeding;
- b. blijven genieten van de huur van mijn woning te Mechelen, vermits ik in Duitsland gehuisvest was (Nu ben ik in 1993 moeten terugkeren i.p.v. in 1996);
- c. blijven genieten van de wedde van mijn echtgenote, werkzaam bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland. Bij terugkeer naar België werd ze werkloos en diende ze te stempelen;
- d. aankoop van goederen en levenswaren zonder BTW;
- e. gratis gezondheidszorgen voor mij en mijn gezinsleden.

Daarenboven had ik drie jaar als gezaghebbend officier in het leger blijven dienen, terwijl ik in de voorbije jaren genoeg diende te nemen met een functie in een ander Departement. Dit is voor een officier een belangrijk moreel aspect.

Om deze reden getuig ik nog steeds van het rechtens vereiste belang en meen ik aanspraak te kunnen maken op die genoegdoening, die een annulatiearrest van de Raad van State me kan verschaffen.

Bijgevolg vraag ik dat de procedure verder gezet wordt";

3.3.2. Overwegende dat de verwijzing naar de "uiteenzetting" van auditeur LANCKSWEERDT met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als voorwaarde tot schorsing van de tenuitvoerlegging ter zake niet dienend is; dat het voorliggend probleem betrekking heeft op het belang bij het beroep tot nietigverklaring, en niet op de tweede voorwaarde tot schorsing van de tenuitvoerlegging, die betrekking heeft op het risico op moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de redenen waarom verzoeker in de voorliggende zaak geen belang meer heeft, niets te maken hebben met het "loutere tijdsverloop" tussen het indienen van het

verzoekschrift tot nietigverklaring en de uitspraak daarover; dat het verlies van het belang veroorzaakt wordt doordat de rechtspositie van verzoeker ná het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring in belangrijke mate is gewijzigd; dat er hem immers op eigen verzoek een vrijwillige mobiliteit werd toegestaan waardoor hij sedert 31 december 1993 wordt gebezigd als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid; dat het, zoals zal blijken, dit nieuwe gegeven is, samen met de bij ministerieel besluit van 9 februari 1994 verleende toelating om te dienen boven de normale leeftijd van oppensioenstelling en ten hoogste tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, dit is tot 2007, dat verzoeker zijn belang doet verliezen en niet het "loutere tijdsverloop";

3.3.3. Overwegende dat verzoeker er van uitgaat dat hij na het toestaan van een vrijwillige encadreringsprestatie in principe verder zou hebben gediend als officier bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland gedurende drie jaar; dat in dit verband dient te worden vermeld dat er voor de overheid geen absolute verplichting bestaat verzoeker toe te laten een vrijwillige encadreringsprestatie te verrichten; dat uit artikel 31, § 2, van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader en het koninklijk besluit van 2 december 1991 betreffende de vrijwillige prestaties met het oog op de kaderbehoeften blijkt dat de overheid bij het toekennen van een vrijwillige encadreringsprestatie over een ruime discretionaire bevoegdheid blijft beschikken; dat de overheid hierbij, onder meer, de "uitzonderlijke omstandigheden" en de kaderbehoeften van de krijgsmacht zal dienen te beoordelen; dat daarenboven een vrijwillige encadreringsprestatie slechts kan worden toegestaan na het onderzoek van de kandidaturen door een selectiecomité dat belast is met de rangschikking van de kandidaten (artikel 13 en volgende van het koninklijk besluit van

2 december 1991); dat er a fortiori voor de overheid geen absolute verplichting is om verzoeker, met terugwerkende kracht tot 1 januari 1994, toe te laten een vrijwillige encadreringsprestatie te verrichten; dat uit artikel 3 van het koninklijk besluit van 2 december 1991 blijkt dat de dienstneming voor één jaar wordt aangegaan (§ 1) en dat drie opeenvolgende jaarlijkse wederdienstnemeningen kunnen worden toegestaan (§ 3); dat het derhalve ook geen vaststaand gegeven is dat een eventuele vrijwillige encadreringsprestatie een duurtijd van drie jaar zou hebben gehad; dat uit de toepasselijke reglementering evenmin blijkt dat deze vrijwillige encadreringsprestaties noodzakelijk bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland zouden worden verricht; dat een eventuele vernietiging van de twee oorspronkelijk bestreden beslissingen derhalve niet noodzakelijk zou impliceren dat aan verzoeker toelating dient te worden verleend tot het verrichten van een vrijwillige encadreringsprestatie; dat derhalve een eventueel vernietigingsarrest niet noodzakelijkerwijs tot gevolg heeft dat verzoeker een verwijderingsvergoeding zou blijven ontvangen, dat hij tijdens de periode van zijn encadreringsprestaties zou kunnen blijven genieten van de huur van zijn woning in Mechelen, dat hij verder kon blijven genieten van de wedde van zijn echtgenote - hetgeen overigens geen persoonlijk nadeel is van verzoeker -, dat hij aankopen van goederen en levenswaren zou kunnen doen zonder BTW, en dat hij en zijn gezinsleden gratis gezondheidszorgen zouden kunnen ontvangen;

3.3.4. Overwegende dat verzoeker op eigen verzoek, met ingang van 31 december 1993, in toepassing van de bepalingen betreffende de vrijwillige mobiliteit geëtzigd wordt als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid; dat daarnaast verzoeker, op eigen aanvraag, de toelating werd verleend om te dienen boven de normale leeftijd van oppensioenstelling en ten hoogste tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar,

dit is tot in 2007; dat deze beide beslissingen niet aangevochten zijn met een ontvankelijk annulatieberoep en derhalve definitief en onaanvechtbaar zijn; dat zij niet meer met terugwerkende kracht op een rechtsgeldige wijze uit het rechtsverkeer kunnen worden weggenomen; dat een eventueel vernietigingsarrest zou inhouden dat de bevoegde overheid opnieuw zou dienen te beslissen met betrekking tot de aanvraag van verzoeker tot het verrichten van vrijwillige encadreringsprestaties, met ingang van 1 januari 1994; dat bij een dergelijke beslissing de overheid uiteraard rekening zou dienen te houden met definitieve beslissingen waarbij verzoeker, met ingang van 31 december 1993, wordt gebezigd als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid; dat in die omstandigheden een eventuele nietigverklaring van de twee in het verzoekschrift tot nietigverklaring bestreden beslissingen verzoeker geen voordeel zou kunnen opleveren; dat vastgesteld dient te worden dat verzoeker niet langer het rechtens vereiste actueel belang bezit bij de nietigverklaring van de twee oorspronkelijke bestreden beslissingen;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn "definitieve" memorie van wederantwoord met betrekking tot de uitbreiding van het verzoekschrift het volgende stelt :

"1. Een aantal feiten waren verzoeker onbekend. Na kennisname van het administratief dossier, breidt verzoeker het voorwerp van zijn verzoekschrift uit tot volgende beslissingen, vervat in één instrumentum (Administratief dossier, stuk 4) :

Akte 3 Beslissingen van 28 oktober 1992 van de Minister van Landsverdediging om enerzijds geen VEP-aanvragen in te willigen en anderzijds de VEP-aanvraag van verzoeker F. ONGENA op (impliciete?) wijze niet in te willigen

2. De ontvankelijkheid van deze uitbreiding wordt terecht aanvaard door Uw rechtspraak en door de rechtsleer. Daarenboven werd deze akte 3 nog nooit gepubliceerd of betekend.

3. Inzake rechtsleer stippen we eveneens aan :
Wanneer het Ministerieel besluit tot stand komt nadat de nietigverklaring van de voorbereidende,

principiële en anticipatieve beslissing werd gevraagd, wordt het voorwerp van het beroep van rechtswege tot een na de indiening van het verzoekschrift tot stand gekomen maatregel (cfr. LAMBRECHTS, W., o.c., P. 19).

De akten kunnen in casu niet louter bevestigend bestempeld worden, aangezien de Minister als 'bevoegde' overheid de beslissing van het lager echelon 'bevestigt'.

Het voorwerp van annulatieberoep kan uitgebreid worden tot handelingen verricht na de bestreden beslissing (LAMBRECHTS, W., o.c., p. 253).

'L'extension s'étend selon le cas à des cas postérieurs à l'acte attaqué ou même antérieurs à celui-ci (...) le moyen nouveau est (...) recevable si le requérant n'a pu constater l'irrégularité qu'il invoque qu'en consultant le dossier administratif ou si ce moyen est tiré d'éléments dont le requérant acquiert la connaissance grâce à des éléments du mémoire en réponse'. (SALMON, J., Le Conseil d'Etat, Bruylant, Bruxelles, 1987, pp. 415 et 420)";

3.4.2. Overwegende dat, daargelaten de vraag of verzoeker in zijn tweede, "definitieve" memorie van wederantwoord op ontvankelijke wijze de uitbreiding van het voorwerp van het verzoekschrift tot nietigverklaring tot de bestreden ministeriële beslissing van 28 oktober 1992 kan vorderen, vastgesteld werd dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van de eerste twee bestreden beslissingen met betrekking tot zijn aanvraag tot een vrijwillige encadreringsprestatie; dat verzoeker derhalve evenmin nog enig belang heeft bij de eventuele nietigverklaring van de beslissing van 28 oktober 1992, waarbij de Minister van Landsverdediging akkoord gaat met het voorstel van de Divisie Personeel van de Generale Staf om gedurende de periode juni 1993 - juli 1994 geen enkele plaats vacant te verklaren voor vrijwillige encadreringsprestaties,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien december 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.